

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010758
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116010758.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného H. K., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na základe sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 5T/39/2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.05.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. K., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený H. K. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.10.2016 sp. zn. 5T/39/2016 neosvedčil a nariadil mu vykonať uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 52 odsek 5 Trestného zákona s poukazom na § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil odsúdeného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia súd I. stupňa svoj postup právne odôvodnil predovšetkým ustanovením § 52 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona vecne zistením, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil dňa 17.12.2017 prečinu krádeže za ktorý bol právoplatne uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.12.2017 sp. zn. 0T/52/2017.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne odôvodnil aj sám aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca odsúdeného JUDr. Michal Ellinger navrhol zrušiť napadnuté uznesenie s tým, aby krajský súd sám vo veci rozhodol podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona. Uviedol, že trest, ktorý v súčasnej dobe odsúdený vykonáva je pre neho dostatočný, dostatočne sa poučil a tento trest má na neho prevýchovný charakter, vo výkone trestu je zamestnaný. Odsúdený H. K. sa v písomných dôvodoch sťažnosť domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu I. stupňa, aby o nej konal v novom zložení senátu z dôvodu, že celý senát, ktorý vo veci rozhodoval je voči jeho osobe zaujatý. Námietku zaujatosti bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

K námietke zaujatosti, ktorú vzniesol odsúdený v sťažnostnom konaní poukazuje krajský súd na ustanovenie § 32 odsek 6 Trestného poriadku, v zmysle ktorého „o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 odsek 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.“

Pri posudzovaní vznesenej námietky krajský súd zistil, že táto nie je bližšie odôvodnená, nie je založená na dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku a tiež to, že nebola vznesená bez meškania, nakoľko odsúdený bol prítomný na verejnom zasadnutí, na ktorom sa rozhodlo napadnutým uznesením a pokiaľ mu boli známe dôvody, pre ktoré by mali byť jednotliví členovia senátu vylúčení z rozhodovania v tejto veci, mal ich bez meškania oznámiť. Z uvedených dôvodov sa krajský súd bližšie uvedenou námietkou zaujatosti nezaoberal.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že H. K. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.10.2016 sp. zn. 5T/39/2016 pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona. Bol mu uložený podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a podľa § 49 odsek 1 písm. a/ a § 50 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 4 rokov. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 mesiacov. Zároveň bol zrušený výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.07.2016 sp. zn. 0T/153/2016 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Vyššie uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2016 a tak mala odsúdenému plynúť skúšobná doba až do 25.10.2020.

Okresný súd správne zistil, že dňa 17.12.2017 sa odsúdený dopustil úmyselnej trestnej činnosti - prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.12.2017 sp. zn. 0T/52/2017 na trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vyššie uvedené odsúdenie jednoznačne preukazuje, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, čo správne a v súlade so zákonom vyhodnotil aj súd I. stupňa. Napadnuté uznesenie tak považuje krajský súd za správne a zákonné.

Krajský súd nemohol akceptovať sťažnostný návrh obhajcu odsúdeného na ponechanie podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom v platnosti, nakoľko v zmysle § 50 odsek 4 a § 52 odsek 1 Trestného zákona je takýto postup možný len výnimočne, keď to odôvodňujú okolnosti prípadu. Žiadne takéto okolnosti krajský súd nezistil a na takéto okolnosti nepoukazovali ani obhajca ani odsúdený.

Súd I. stupňa nepochybil, keď zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko z odpisu z registra trestov je zrejmé, že odsúdený nebol za posledných desať rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.